

מישפט החוטטות לאילגאליה

טיעונו של הפניגור

הוציאו את התובע מכרין

והוא השתולל באולם

וגרם לביוזין בית-הדין

השופט איתמר לפלל נדהם. הוא שמע כבר על נאשמים או בני-מישפחותיהם הי משתוללים באולם המשפט. תופעה זו אינה נדירה, ולא אחת נאלצו שוטרים לרסן התפרצויות מסוג זה ואף קרה ש' שופטים נמלטו מן האולם בבהלה ללישי כותיהם.

אולם בשבוע שעבר התהפכו היוצרות. דוקא עצבו של התובע סברין שרט, בגדו בו. הוא איבד את השליטה על עצמו. פרץ בצעקות. השתולל וגרם מבר כה כללית באולם. שרט, שהוא סגן בכיר פרקליט מחוז תל-אביב, ייצג את התביעה במישפטם של עמוס סולמי ו' שימעון כהן, המואשמים בכך שהניחו את הרימון הממולכד בבית מישפחת קטלן ביפו וגרמו את מותה של אורחת ששהתה במקום — הנערה רינה אשכנזי.

הפשע החמור בבית בני-הזוג קטלן, ש' בוצע על רקע עדות שהם היו אמורים למסור במישפט אחזקת סמים שהנאשם הי יקירי בו והוא יעקוב סולמי, העמיד את מישרת מחוז תל-אביב במבוכה כללית. היה ברור שמישהו התרשל בשמירה על העדים. השניים היו נתונים וזן רב קודם-לכן ללחצים ולאיומים, והיתה צפויה מיל-חמת מוחות בין עבריינים, שינסו להניאם מלהגיע אל זוכן העדים ולתת עדות מר-שיעה, לכן המישרת, שמיטת רבות על הצורך בשיתוף פעולה מצד הציבור על-מנת להשיג נאשמים במעשים פליליים (ואף הגישה לא אחת אישומים נגד עדים ששינו את עדותם מפחד העולם התחתון).

משום כך עשתה המישרת מאמצים ל-פענח את התעלומה. הוקם צוות חקירה מיוחד, שבראשו עמד המפקח דני מרון, והצוות מיהר כעבור ימים אחדים לבשר כי יש כבר בידי השוטים בביצוע המעשה. ראיות קלושות. החשודים היו עמוס סולמי (אחיו של יעקב) שנחשד ב-תיכונן המעשה ובמימונו ושימעון כהן, שנחשד בהנחת הרימון הקטלני. אלא שבמהלך המישפט הצליח פרקליטם של השניים, עורך-הדין משה אלוגי, לערער את גירסת המישרת. התברר שקיים ספק רב לגבי קבילות ההודעות שנרשמו ב-חקירת השניים במישרת. הדין המישפטי נערך בקצב מראתוני, יום אחר יום. כשאת האולם במאיים בלשי מחלק הסמים של הויתודה המרכזית שדאגו לפקוח עין על כל באי האולם.

בוה אחר זה עלו חוקרי המישרת מה צוות של המפקח מרון על הזוכן, ומסרו את עדותם. הפרקליט אלוגי לא הירפה מהם. הוא חקר במרץ, שאל וניסה להוכיח שהדרכים שנקטו היו פסולות מיסודן.

הזוכרים הגיעו לשיאם ברגע שבו עלה הנאשם עצמו, עמוס סולמי, על זוכן ב-עדים. היה זה לאחר יום דיונים ארוך ב-אולמו של השופט לפלל, יום שהחל בשעה 6.30 בבוקר. היתה כבר שעת צהריים, מערכת מיווג-האוויר חדלה לפעול, החום באולם עלה והתובע שרט התאמץ לפצח את עדותו של סולמי ולהשילו ב-דבריו. אלא שאלוגי עמד על המישמר וזינק במקומו בכל פעם שגראה היה לו כי מרשו נשאל שאלות שאינן קשורות לנושא הדין.

בשלב מסויים עצבו של שרט בגדו בו, והוא החל צועק ועולב בעורך הדין אלוגי, בניגוד לכל המקובל ביחסים שבין פרק-ליטים בבתי-מישפט.

קורקס. "אתה הופך את בית-המישפט לקירקס! זה לא ייתכן ככה! מה קורה פה, אני לא יכול להמשיך! זה לא מישפט!" צרח סגנו הבכיר של פרקליט המחוז. הוא נופף בידי בעצבות השליך בכוח את המיסומים שהחזיק בידי. ציחקו-קים עלו מיצע הקהל, "אלוגי הביא לו את הסעיף", התבדחו ידידיהם של הנא-שמים. השופט שמר על שלוותו, אם כי גיראה נבוך ואובד-עצות.

עורך-הדין אלוגי שמר אף הוא על קור רוח, המתין עד ששרט רגוע ופנה אל השופט: "אבקש מאדוני לקרוא את עמיתי לסדר", אמר בנימה חדה ותתישב. (המשך בעמוד 42)

ר' ש' ז'קלין אחת מפורסמת מאד. ש' עשתה זאת. יש לה רכוש, בתים, כסף ויש לה אי פרטי הרשום על שמה. אלא שאותה ז'קלין לא עשתה זאת לבדה, לא בנתה מה שיש לה בשתי ידה ובעשר אצבעותיה. היא היתה נשואה לטייקון יווני בשם אריסטוטלס אונאסיס, שנפטר והותיר אותה עשירה כקורה, ומי שלא מכיר את הסיפור — שיקום.

ז'קלין פילוסוף-פלדמן (דינו מהבית) בת ה-29 איננם עדיין אינה עשירה כקורה, אך בכל-זאת יש לה שני בוטיקים מצלי-חים, שתי דירות ומכונית אחת משגעת. יש להודות שבשביל בחורה בת 29 ש' עלתה ארצה עם עליית הנוער ממרוקו, וגדלה הרחק מבית הוריה שבעיריה יבנה זה הרבה מאד. מה עוד ש'ז'קלין פלדמן, לעומת האונאסיסית, עשתה זאת בעצמה. כשהיתה ילדה בת ארבע, במארוקו מולדתה ליוותה ז'קלין יחד עם אביה רואי-החשבון, אמה ועשרת אחיה ואחיה תיה את אחותה עליס, שנסעה לישראל ב-אוגייה במיסגרת עליית הנוער. ז'קלין הקט-נה, שהיתה קשורה מאד לאחותה, לא הסכימה לזיפוד ממנה, ברתה אל בטן הי אוגייה הסתתרה שם עד שהאוגייה הפליגה לדרכה, הוריה המדאגים, שהפכו את קובלנקה על פיה כדי למצוא את ילדתם

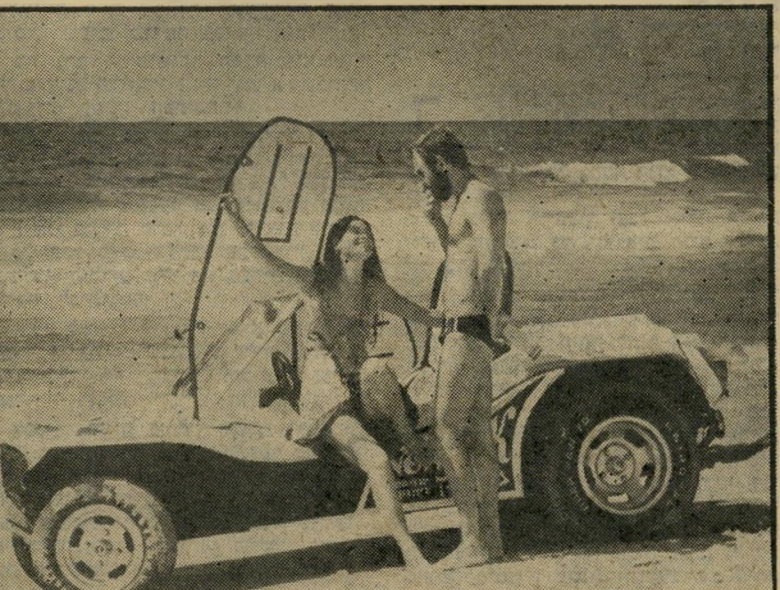

ז'קלין

(בלי אונאסיס)

והותרה עם 50 אלף לירות ביד. במשך כל שנות נישואיה עבדה ז'קלין כמנהלת וכובנית בבוטיקים. תקופה מסויי-מת עסקה בדוגמנות, ואף הצליחה מאד, לעדותה, אך היא לא התלהבה מן הוותר האופף את עולם הדוגמנות, היא מספרת: "זה לא היה בשבילי גדלתי בלי הורים, ותמיד פחדתי שינצלו את מצבי. דוגמנית ומייד מנוצלת — עליידי הצלם, עליידי מארגן תצוגת האופנה או עליידי היצרן, אני לא יכולתי לסבול מצב כזה, אז עזב-תי" אך היא לא הפסיקה לרקוד בלהקת המחול מרבד הקסמים, למרות התנגדות בעלה.

היא שמכיר את ז'קלין, לא יעלה בדעתו כי הצעירה הזוהרת נושאת עימה סיפור כה עצוב. ז'קלין גבוהת-הקומה, הלבושה תמיד עליפי צו האופנה, היא דמות פופלאר-רית באיזורי הבילוי של תל-אביב. היא עצמה נהגה לארגן מסיבות בדירת-הגג הענקית שמה התגוררה בשיכון למ"ד ב-תל-אביב. אחרי גירושה החליטה שדבר ראשון היא שוכרת לה דירה רב-דבר שגי היא פת-חת לעצמה בוטיק, היא מספרת: "כיוון ש' שניהלתי בוטיקים שנים רבות, ידעתי ש' אפשר להתחיל עסק מאפס. כל מה שצריך הוא דמי שכירות לחנות לשנה, וצ'קים דחויים תמורת הסחורה. מצאתי מקום ב-דיזנגוף, שכרתי אותו, קניתי סחורה ב-צ'קים דחויים בסכום של 30 אלף לירות ואחרי-כך, כשמכרתי את הסחורה, היה לי כסף לשלם את הצ'קים.

להתחיל מחדש החליטה ז'קלין פלדמן אחרי האסון שפקד אותה. היא פגשה בגבר שהאיר את חייה מחדש, החליטה שעולם כמינהגו נוהג, וכשה לעצמה דירה חדשה שאת חדר-השינה שלה ריהטה בחיטה דמויית קבר, עם דפנות גבוהות ושחורות, ורכשה בוטיק חדש נוסף על זה שכבר היה לה.

אמא פרצה

בבכי

ז'קלין לא היתה ילדה מאושרת במיוחד, לדבריה, היא קינאה בילדים בקיבוץ שיש להם אבא ואמא משלהם, קינאה בכנות המשפחה המאמצת שטיפלה בה, אך כיוון שהיתה ילדה נוחה וחבר-תית כל מה שהיא זוכרת כיום — כשהיא אשה יפה ובוטחת בעצמה — כי "היה בסדר".

כשהיתה בת 19 עלו הוריה ארצה, היא נסעה לקבלם בנמל חיפה, אך האוגייה איחרה בינם אחד. למחרת בא בני משפחה תה לביתה שבבתיים, היא עברה על-פני אמה ואביה בחזרה-המדרגות ולא הכירה אותם. האם פרצה בבכי קורע-לב והאב החזיק מבחו שעה ארוכה. למרות שלא ראתה את ההורים שנים, נקשרה ז'קלין אל מישפחתה מחדש ובמיוחד אל אביה, העובד מאז עלה ארצה כראש-חשבון ב-חברת-משקאות גדולה.

בגיל 20 נישאה ז'קלין לראשונה, לי-שון פילוסוף שהיה בעל מופעל לאלק-טרוניקה ולתריסים. שבע שנים ארכו ניש-איה ולדבריה: "הייתי נשואת נשואה עד היום, אילמלא התעקש בעלי בנושא הי-לדים. אני לא נכנסתי לריון, והבדיקת הכיחוד כי הקשיים נובעים מבצורת אצל. הוא סירב להשלים עם הגזירה, למרות שהצעתי לו לחמץ ילד או לעשות הורעה מלאכותית. בסוף החלטתי שבלי ללדים אין טעם לחיות יחד, והתגרשתי ממנו".

היא ויתרה לו, לדבריה, על הרכוש, קיבלה את תכולת הדירה, מכרה אותה